

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713219197
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5713219197.6

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu Y. X. W., H.. Z.. A., H. H. J. Y., Š. XX, IČO: 47 150 513, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanému D. D., P. XX. XX. XXXX, P. Y. J., L. XXXX/XX, t. č. na neznámom mieste zastúpenému opatrovníčkou Erikou Kráľovou, pracovníčkou Okresného súdu Martin, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: J. A. E. H., H. H. I. J. Y., Š. P. X, IČO: 42 362 962 právne zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13 v konaní o zaplatenie 452,73 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je žalobcovi povinný zaplatiť 120,79 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 61,46 € za obdobie od 06. 01. 2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 28,43 € za obdobie od 04. 02. 2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 28,40 € za obdobie od 04. 03. 2011 do zaplatenia a 9 % ročne zo sumy 2,50 € za obdobie od 04. 04. 2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX pod variabilným symbolom XXXXXXXXXXX.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamietá.

Žiadny z účastníkov a vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20. 12. 2013 sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 452,73 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 61,46 € za obdobie od 06. 01. 2011 do zaplatenia, 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 28,43 € za obdobie od 04. 02. 2011 do zaplatenia, 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 28,40 € za obdobie od 04. 03. 2011 do zaplatenia, 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2,50 € za obdobie od 04. 04. 2011 do zaplatenia a s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 331,94 € za obdobie od 04. 09. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu žalobca odôvodnil tou skutočnosťou, že pohľadávku voči žalovanému nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú uzavrela obchodná spoločnosť Slovak Telecom a. s. so sídlom v Bratislave ako postupca so žalobcom ako postupníkom dňa 24. 06. 2013. Žalovaný uzavrel s postupcom zmluvu o pripojení podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z. z., predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronických komunikačných služieb postupcom žalovanému. Na základe tejto zmluvy potom postupca poskytoval žalovanému služby elektronickej komunikácie a žalovaný sa zaviazal za poskytnuté služby riadne a včas platiť poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Pre prípad nedodržania zmluvne dohodnutých povinností podľa zmluvy bol žalovaný povinný uhradiť zmluvnú pokutu, ktorá bola dohodnutá v zmluve prípadne v dodatku k zmluve o pripojení. Účelom dojednania zmluvnej pokuty bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane právneho predchodcu žalobcu, ktorá mu vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu. V tomto prípade žalovaný porušil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby a zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti.

Väčšiu časť žaloby potom žalobca venoval zdôvodňovaniu nároku na zmluvnú pokutu s poukazom na jej zabezpečovací charakter a poukázal na argumentáciu Krajského súdu v Prešove v rozsudku zo dňa 19. 03. 2013, č. k. 9Co/31/2012. Ďalej žalobca uviedol, že jeho právny predchodca teda postupca žalovanému vyúčtoval poskytnuté služby faktúrami

č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 03. 09. 2012, znejúcou na sumu vo výške 331,94 €, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 03. 06. 2011, znejúcou na sumu vo výške 28,40 €, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 03. 04. 2011, znejúcou na sumu vo výške 2,50 €, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 03. 02. 2011, znejúcou na sumu vo výške 28,43 € a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, splatnou dňa 05. 01. 2011, znejúcou na sumu vo výške 61,46 €. Žalovaný povinnosť zaplatiť tieto faktúry nesplnil a jeho celkový dlh potom predstavuje sumu 452,73 €.

Nárok na zaplatenie tejto sumy si potom žalobca uplatňoval až do 16. 07. 2014, keď došlo jeho podanie zo dňa 11. 07. 2014. Žalobca v tomto podaní obmedzil svoj nárok na zaplatenie sumy 312,95 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 61,46 € za obdobie od 06. 01. 2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 28,43 € za obdobie od 04. 02. 2011 do zaplatenia, 9% ročne zo sumy 28,40 € za obdobie od 04. 03. 2011 do zaplatenia, 9 % ročne zo sumy 2,50 € za obdobie od 04. 04. 2011 do zaplatenia a 8,75 % ročne zo sumy 192,16 € za obdobie od 04. 09. 2012 do zaplatenia. Žalobca obmedzil žalobu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty a požadoval ju priznať len do výšky 192,16 €, čo predstavovalo štandardnú cenu mobilného telefónu Sony Ericsson K550i, ktorý predchodca žalobcu odpredal žalovanému za 1 Sk (0,03 €). Pri tom štandardná cena tohto mobilného zariadenia bola 192,19 €. O zastavení konania v časti 139,78 € spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne za obdobie od 04. 09. 2012 do zaplatenia, súd rozhodol osobitným uznesením mimo pojednávania.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, pretože sa mu ju nepodarilo doručiť do vlastných rúk, keďže sa nezdržiava v mieste svojho trvalého bydliska a iné miesto jeho pobytu sa súdu zistiť nepodarilo, napriek rozsiahlym šetreniam, ktoré súd vo veci vykonal. Súd preto žalovanému, ktorý sa zdržiava na súdu neznámom mieste ustanovil opatrovníka pre konanie podľa § 29 ods. 2 O. s. p., ktorý žalovaného v konaní zastupoval.

Podaním zo dňa 12. 11. 2014 na súd došlým 18. 11. 2014 zahlásil svoj vstup do konania vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovaného. Tento sa však v konaní následne ničím neprejavil a vo veci nevyjadril.

Vzhľadom na výšku uplatnenej sumy šlo v konaní o tzv. drobný spor v zmysle § 200 ea O. s. p. a preto súd vo veci podľa § 115a ods. 2 O. s. p. a § 156 ods. 3 O. s. p. dňa 28. 05. 2015 vyhlásil verejne rozsudok bez nariadenia pojednávania.

Pri svojej rozhodovacej činnosti súd vychádzal z listinných dôkazov, ktoré žalobca pripojil do súdneho spisu a tým mal súd preukázaný tento skutkový stav veci:

Obchodná spoločnosť T-mobile Slovensko a.s. (neskôr zlúčená s obchodnou spoločnosťou Slovak Telecom a.s. so sídlom v Bratislave) a žalovaný uzavreli dňa 18. 05. 2006 zmluvu o pripojení, ktorou sa mobilný operátor zaviazal poskytovať žalovanému telekomunikačné služby v programe tam uvedenom a dňa 03. 12. 2007 bol k tejto zmluve uzavretý dodatok, podľa ktorého mobilný operátor odpredal žalovanému mobilný telefón Sony Ericsson K550i tam uvedeného výrobného čísla za kúpnu cenu 1 Sk vrátane DPH, pri dobe zmluvnej viazanosti 30 mesiacov a dohodnutej zmluvnej pokute 10 000 Sk. Na túto zmluvnú pokutu mal vzniknúť mobilnému operátorovi nárok v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka najmä ale hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b/ alebo v bode 2 tohto dodatku, alebo v článku 3 bod 3.5, alebo článku 5 bod 5.2 písm. a/ - c/ Všeobecných podmienok obchodnej spoločnosti a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku.

Žalobca potom do spisu pripojil faktúry uvedené v žalobe, ktorými pokiaľ boli zročné v roku 2011, vyúčtoval jeho právny predchodca žalovanému cenu poskytnutých telekomunikačných služieb a faktúrou naposledy zročnou k 03. 09. 2012 vyúčtoval sumu 331,94 € žalovanému zmluvnú pokutu dohodnutú v spomínanej výške 10 000 Sk. Ako bolo vyššie konštatované, z tejto zmluvnej pokuty žalobca uplatňoval len nárok na zaplatenie sumy 192,16 €, ktorá suma predstavovala rozdiel medzi kúpnu cenou a predajnou cenou akciového mobilného telefónu predaného žalovanému.

Žalobca v konaní neprodukoval dôkaz preukazujúci, že by v dôsledku nezaplatenia skôr zročných faktúr, ktorými boli žalovanému vyúčtované telekomunikačné služby, žalovanému došlo k odpojeniu SIM karty žalovaného z prevádzky, navyše v čase keď žalovanému účtoval faktúrami zročnými v roku 2011 cenu poskytnutých telekomunikačných služieb, tak už uplynula doba zmluvnej viazanosti, ktorá bola dohodnutá dodatkom zo dňa 03. 12. 2007, ktorý žalobca pripojil do súdneho spisu, ktorá doba bola dohodnutá na 30 mesiacov od podpísania dodatku.

Súd nemal výhrady voči nároku žalobcu na zaplatenie ceny poskytnutých telekomunikačných služieb, ktoré vyúčtoval žalovanému predchodca žalobcu faktúrami zročnými v roku 2011 uvádzanými v žalobe. Nárok na tieto plnenia nachádza priamo oporu v zmluvne o pripojení, a keďže nebol produkovaný dôkaz preukazujúci, že by bol žalovaný v lehote zročnosti tieto faktúry zaplatil, resp. že by bol sumy v nich uvedené zaplatil žalobcovi (ktorý sa stal veriteľom vo vzťahu k žalovanému, na základe zmluvy o postúpení pohľadávky) ku dňu vyhlásenia rozsudku, súd žalovaného zaviazal k zaplateniu sumy 120,79 €, ktorá predstavuje súčet sumy 61,43 €, sumy 28,43 €, sumy 28,40 € a sumy 2,50 €. Žalovaný sa dostal súčasne do omeškania s úhradou týchto súm vždy dňom nasledujúcim po zročnosti tej, ktorej faktúry a keďže v omeškaní s ich úhradou bol ešte v čase, keď súd vyhlasoval rozsudok súd žalobcovi priznal právo na úroky z omeškania tak, ako ich žalobca požadoval vždy odo dňa nasledujúceho po zročnosti tej, ktorej faktúry.

Nárok žalobcu na úroky z omeškania nachádza právnu oporu s ust. § 517 ods. 2 Obč. zák. v spojení s ust. § 3 ods. 1 vtedy platného Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z.. Výška úroky z omeškania je vždy o 8 % bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pokiaľ však ide ale o zvyšok zmluvnej pokuty pôvodne dohodnutej vo výške 331,94 €, ktorý žalobca uplatňoval v sume 192,16 € súd považoval tento nárok za nedôvodný a preto žalobcovi nepriznal. Predovšetkým súd zistil, že žalobca uplatňuje nárok na zmluvnú pokutu zo zmluvnej podmienky vo formulárovej zmluve, ktorá je rovnako formulovaná ako zmluvná podmienka v zmluve, ktorá bola predmetom konania Okresného súdu Bardejov sp. zn. 4C/174/2011. Okresný súd Bardejov v právnej veci rovnakého mobilného operátora, akým bol predchodca žalobcu vedenej proti inému spotrebiteľovi rozhodol, že zmluvná podmienka, ktorá bola formulovaná v dodatku k zmluve o pripojení rovnako, ako je to v dodatku v konaní sp. zn. 10C/122/2014 Okresného súdu Martin, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb.), ak učil niektorú zmluvnú podmienku o spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach, za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky, alebo podmienky s rovnakým významom v zmluve so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané zadost'učinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Je nepochybné, že zmluvu, ktorú uzavrel právny predchodca žalobcu so žalovaným je nutné posudzovať ako zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko právny predchodca žalobcu ju uzavrel v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný bol identifikovaný ako fyzická osoba nepodnikateľ, teda ju uzatváral pre svoju osobnú spotrebu. Preto žalobca ako právny nástupca dodávateľa (obchodnej spoločnosti Slovak Telecom a.s.), nemohol uplatňovať nárok na zmluvnú pokutu, ktorej podmienky boli rovnako formulované ako boli formulované v zmluve, ktorej časť ustanovení Okresný súd Bardejov rozsudkom sp. zn. 4C/174/2011 zo dňa 30. 11. 2011 vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Navyše žalobca neposkytol súdu dôkaz, že došlo k vypojeniu SIM karty žalovaného z prevádzky a, že v dôsledku porušenia zmluvných povinností a, že žalovaný nedodržel dobu zmluvnej viazanosti dohodnutú v zmluve.

Vo zvyšku uplatneného nároku, teda v časti kde žalobca uplatňoval nárok na zvyšok zmluvnej pokuty a úroky z omeškania súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p.. Ani jeden z účastníkov konania nebol v konaní plne úspešný a preto súd rozhodol tak, že žiadny z účastníkov a vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.

Podľa čl. 15 ods.1 Nariadenia (ES) č.861/2007 je rozsudok vykonateľný bez ohľadu na akýkoľvek možný opravný prostriedok.